

Sygn. akt VI Ga 140/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SSO Beata Hass-Kloc

SSO Anna Harmata (spraw.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2013 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: **L. B.**

przeciwko: **B. B. (1)**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda co do punktu I, II, III i IV wyroku Sądu Rejonowego w Przemyślu V Wydziału Gospodarczego z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt V GC 185/11

1. **z m i e n i a** zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

I. **u c h y l a** nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 9 listopada 2011 r. sygn. akt V GNc 799/11 wydany przez Sąd Rejonowy w Przemyślu i **z a s ą d z a** od pozwanego B. B. (1) na rzecz powoda L. B. kwotę 44.299,03 zł (czterdzieści cztery tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 3/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 29 grudnia 2010 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo **o d d a l a**,

III. **z a s ą d z a** od powoda na rzecz pozwanego kwotę 186,36 zł (sto osiemdziesiąt sześć złotych 36/100) tytułem kosztów procesu,

IV. **n a k a z u j e** ściągnąć od powoda L. B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Przemyślu kwotę 136,57 zł (sto trzydzieści sześć złotych 57/100) tytułem nie uiszczonych wydatków,

2. **z a s ą d z a** od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym,

3. **n a k a z u j e** ściągnąć od pozwanego B. B. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Przemyślu kwotę 1.211 zł (jeden tysiąc dwieście jednaście złotych) tytułem opłaty od apelacji, od której powód był zwolniony.

Sygn. akt VI Ga 140/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 sierpnia 2013 r.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 27 lutego 2013 r. Sąd Rejonowy w Przemyślu V Wydział Gospodarczy w sprawie z powództwa L. B. przeciwko B. B. (2) o zapłatę 65.012,97 zł, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 20.081,18 zł (pkt. I) z ustawowymi odsetkami od dnia 29 grudnia 2010 r. do dnia zapłaty, zaś w pozostałej części powództwo oddalił (pkt. II). Nadto zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 5.582,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt. III) oraz nakazał ściągnąć tytułem nie uiszczonych wydatków na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Przemyślu od powoda kwotę 296,20 zł (pkt. IV), zaś od pozwanego kwotę 132,34 zł (pkt. V).

Zgodnie z poczynionymi przez Sąd Rejonowy ustaleniami faktycznymi strony sporu zawarły w formie ustnej umowę, na podstawie której powód L. B. wykonał na rzecz pozwanego B. B. (1) rów krytej kanalizacji deszczowej w miejscowości R.. Po wykonaniu robót w dniu 20 grudnia 2010 r. sporządzono pisemny protokół robót, w którym stwierdzono bardzo dobrą jakość robót, a ich wartość określono na kwotę 137.700 zł netto. Powód wystawił fakturę na tę kwotę. Po odbiorze robót pozwany dokonał ich inwentaryzacji i zażądał od powoda dostarczenia kosztorysu powykonawczego zarzucając znaczne zawyżenie ich wartości przez powoda. W następstwie żądania powód sporządził kosztorys powykonawczy i skorygował wystawioną wcześniej fakturę o kwotę 12.981,03 zł. Sąd wskazał nadto, że w sprawie pomiędzy stronami bezspornym była okoliczność zapłaty przez pozwanego powodowi części wynagrodzenia w dniu 27 stycznia 2011 r. kwoty 80.000 zł i w dniu 2 czerwca 2011 r. kwoty 10.000 zł. W oparciu o opinie biegłych R. K. i T. K. Sąd I instancji ustalił, że rzeczywista wartość robót wykonanych przez powoda wynosiła 110.081,18 zł.

Sąd Rejonowy rozpoznając sprawę uznał, że roszczenie powoda jest zasadne częściowo. Zdaniem Sądu strony procesu zawarły umowę

o dzieło w rozumieniu art. 627 k.c. i następne. Wskazał, że strony nie określiły wprost wysokości wynagrodzenia ani nie wskazały podstaw jego ustalenia.

W ocenie Sądu należało zatem przyjąć, że miały na myśli wynagrodzenie zwykłe za dzieło tego rodzaju (art. 628 § 1 k.c.). Wynagrodzenie takie

w niniejszej sprawie ustalone zostało w drodze opinii odpowiednich biegłych sądowych, którzy opierali się w tym zakresie na obowiązujących katalogach nakładów rzeczowych. Podstawę prawną roszczenia powoda stanowił przepis art. 627 k.c. zasądzone w pkt. I sentencji wyroku świadczenie odpowiadało różnicy pomiędzy wartością robót ustalonych w toku postępowania, a kwotą zapłaconą przez pozwanego przed wszczęciem postępowania sądowego.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł stosując zasadę ich stosunkowego rozdziału oraz przyjmując, że powód wygrał sprawę w 30,88 % a suma kosztów stron wynosi 14.485 zł (powód - 4.473 zł, pozwany 10.012 zł). Nadto w takim samym stosunku w jakim strony utrzymały się ze swoimi żądaniami Sąd obciążył je nie uiszczonymi kosztami wydatków w sprawie.

Pismem z dnia 17 kwietnia 2013 r. powód wniósł apelację zaskarżając powyższy wyrok w zakresie pkt. I, II, III i IV. Strona powodowa wniosła

o zmianę rozstrzygnięcia zawartego w pkt. I wyroku poprzez zasądzenie od pozwanego kwoty 44.299,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 grudnia 2010 r. do dnia zapłaty, zaś w pkt. III poprzez zasądzenie od pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, oraz uchylenie pkt. IV wyroku. Skarżący domagał się ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania z pozostawieniem temu sądowi rozstrzygnięcia o kosztach sądowych za wszystkie instancje.

Strona powodowa zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła:

- błąd w ustaleniach faktycznych co do wysokości wartości robót wykonanych przez powoda na zlecenie pozwanego na skutek ustalenia tej wartości w kwocie netto, a nie w kwocie brutto, tj. wraz z należnym podatkiem VAT,
- obrazę przepisów postępowania, tj. art. 228 k.p.c. i art. 229 k.p.c. wskutek ich nie zastosowania, w sytuacji gdy oczywistym jest, że roboty budowlane w okresie wykonania zlecenia objęte były stawką podatku 22%, oraz nie było sporne, że powód wystawił pozwanemu fakturę opiewającą na należność netto plus VAT i że podatek ten został przez powoda zapłacony właściwemu Urzędowi Skarbowemu.

W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł, że powód domagał się zasądzenia brakującej kwoty za wykonane na zlecenie pozwanego roboty w kwocie brutto, a nie netto, co wykazało niniejsze postępowanie. Dodał, że biegli w wydanych w sprawie opiniach wyliczyli wartość robót w kwotach netto. Tym samym Sąd I instancji niezasadnie dokonał rozliczenia wartości robót i zapłaconych kwot przez odjęcie od kwoty 110.081,18 zł kwoty 90.000 zł. Powód podniósł także, że faktem powszechnie znanym jest, że roboty budowlane w 2010 r. były objęte podatkiem VAT według stawki 22%. Strony w sprawie nie negocjowały przy tym okoliczności naliczenia przez powoda podatku VAT w wystawionej pozwanemu fakturze. Wobec powyższego, według skarżącego, należało kwotę 110.081,18 zł powiększyć o 22% tj. o VAT, co dało kwotę 134.299,03 zł, i od tak wyliczonej należności odjąć wpłaconą przez pozwanego kwotę 90.000 zł. Do zasądzenia pozostawała zatem kwota 44.299,03 zł. Powyższe zdaniem skarżącego uzasadniało także zmianę rozstrzygnięcia w zakresie kosztów postępowania skoro powód w przeważającej części wygrał proces.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda jest zasadna.

Powód w niniejszym procesie domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 65.012,97 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 grudnia 2010 r. tytułem części wynagrodzenia za wykonanie rowu krytego kanalizacji deszczowej. Wartość całego wynagrodzenia za przedmiot umowy powód określił na kwotę 137.700 zł netto (167.994 zł brutto) wystawiając na tę okoliczność fakturę VAT nr (...), z terminem płatności na dzień 28 grudnia 2010 r. Pozwany należność tę częściowo uregulował dokonując wpłaty 90.000 zł (80.000 zł w dniu 27 stycznia 2011 r. i 10.000 zł w dniu 2 czerwca 2011 r.), po czym zakwestionował wartość wykonanych przez powoda robót. Po zweryfikowaniu robót powód wystawił fakturę VAT korygującą nr (...) obniżając wynagrodzenie o kwotę 12.981,03 zł. Ostatecznie wysokość swego wynagrodzenia powód ustalił na kwotę 155.012,97 zł. Żądanie pozwu stanowiła zatem różnica pomiędzy kwotą wynagrodzenia po zweryfikowaniu i sumą dokonanych przez pozwanego wpłat (155.012,97 zł – 90.000 zł).

W zarzutach od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym pozwany zakwestionował ustaloną ostatecznie przez powoda kwotę wynagrodzenia za wykonane roboty wywodząc, że dokonana przez niego wpłata w wysokości 90.000 zł pokrywa pełną wartość tych robót.

Sąd Rejonowy rozpoznając niniejszą sprawę w oparciu o opinie biegłych R. K. i T. K. ustalił wartość przedmiotowych robót na kwotę 110.081,18 zł nie precyzując jednak w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, czy jest to kwota netto, czy brutto. Żądanie pozwu uwzględnił zaś częściowo zasądzając od pozwanego kwotę 20.081,97 zł wraz z ustawowymi odsetkami, którą to kwotę wyliczył jako różnicę pomiędzy wartością robót ustaloną w toku sprawy (110.081,18 zł), a kwotą zapłaconą przez pozwanego (90.000 zł).

Rozpoznając apelację powoda należało ją uznać za zasadną.

Należy się bowiem zgodzić ze skarżącym, że należną mu kwotę należało wyliczyć poprzez różnicę pomiędzy wartością robót wynikającą z opinii to jest 110.081,18 zł plus VAT 22% łącznie 134.299,03 zł. W niniejszym procesie powód domagał się zaś zasądzenia swojego roszczenia z uwzględnieniem podatku od towarów i usług (VAT), co wynika z treści uzasadnienia pozwu oraz faktur VAT, przy czym pozwany okoliczności tej nie kwestionował, ani też stawki podatku wykazanego w fakturach, tj. 22%.

Z treści opinii biegłego R. K. (2) wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że wyliczona przez niego wartość wykonanych przez powoda robót jest wartością netto (k. 120). Biegły wprost bowiem wskazał : zastosowano poz.KNR 02-01- (...) -0200, która obniżyła wartość robót powoda do wartości **netto** 110 081,18 zł.(k- 120). Prawdliwość ustaleń biegłego R. K. (2) potwierdził także w swej opinii biegły T. K. (2) (k. 190, 209), który wprost odniósł się do opinii biegłego R. K. (2) stwierdzając: Uważam , że wyliczenie wartości robót przez biegłego K. było rzetelne. Uważam że wariant trzeci opinii biegłego K. jest najbardziej prawidłowy (...) uważam, że prawidłowo ustalone wynagrodzenie konkretnie wynosi 110.081,18 zł . Biegły K. odnosząc się więc wprost do opinii R. K. potwierdził jego wnioski i wyliczenia, które zostały dokonane netto. Obaj więc opiniujący w sprawie biegli wartość wynagrodzenia za wykonane przez powoda roboty określili na kwotę 110.081,18 zł netto. I brak podstaw dla przyjęcia wniosków odmiennych.

Wobec powyższego ustaloną w niniejszej sprawie na podstawie opinii w/w biegłych wartość wykonanych przez powoda robót w ocenie Sądu Okręgowego, należało przyjąć jako wartość netto, a następnie konsekwentnie powiększyć o podatek VAT według stawki 22%, co dawało kwotę 134.299,03 zł. Dopiero o tak określonej kwoty właściwym było odjęcie kwoty zapłaconej przez pozwanego tytułem części wynagrodzenia, tj. 90.000 zł, otrzymując w wyniku kwotę 44.299,03 zł. Tym samym należało podzielić stanowisko apelującego, że żądanie pozwu było zasadne w zakresie kwoty 44.299,03 zł, a nie jak przyjął Sąd I instancji 20.081,18 zł.

W konsekwencji, uwzględniając zarzuty apelacji powoda, Sąd Okręgowy, zaskarżony wyrok – na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. – zmienił jak w pkt. 1.I

stosownie do art. 496 k.p.c. uchylając wydany w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym oraz w oparciu o art. 627 k.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 44.299,03 zł tytułem nieuregulowanej części wynagrodzenia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 grudnia 2010 r. (art. 481 § 1 i 2 k.c.). W pozostałym zaś zakresie, jako niezasadne, powództwo Sąd oddalił, o czym orzekł w pkt. 1 pkt. II

Wobec zmiany rozstrzygnięcia w zakresie żądania głównego pozwu koniecznym stało się zweryfikowanie stopnia obciążenia stron kosztami postępowania. Powód bowiem ostatecznie ostał się ze swoim roszczeniem w kwocie 44.299,03 zł, a zatem w 68,13%, a przegrał w 31,87 %. Zasadnym zatem było - po myśli art. 100 k.p.c. - obciążenie go kosztami postępowania w 31,87%, zaś pozwanego w 68,13%. Skoro łączne koszty postępowania opiewały na kwotę 14.485 zł, to przy przyjęciu wyżej wymienionej proporcji powód koszty te winien ponieść w wysokości 4.416,36 zł, zaś pozwany w wysokości 9.868,64 zł. Skoro strona pozwana pokryła koszty w wysokości 10.055 zł, powód winien jej zwrot 186,36 (pkt. 1 ppkt. III).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. Sąd mając na uwadze w/w proporcję i nieuiszczone wydatki w kwocie 424,54 zł nakazał ściąganie od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwoty 136,57 zł (pkt. 1 ppkt. IV), nie mając podstaw dla dalszej zmiany w zakresie pkt V i obciążenia pozwanego dalszymi kosztami z uwagi na brak zaskarżenia go apelacją. W tym zakresie Sąd Rejonowy rozważył zastosowanie art. 108(1) kpc.

W przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym Sąd orzekł - na podstawie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 13 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 6 pkt 5 rozp. Min. Spr. z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu

(Dz.U. z 2002 r., nr 163, poz. 1348, z późn. zm.), zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.200 zł, stosownie do wyniku sprawy (pkt 2 wyroku).

Na podstawie art. 113 ust. 1 oraz art. 3 ust. 2 pkt. 2 w zw. z art. 13 ust. 1 w/w ustawy oraz art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Sąd Okręgowy nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Przemyślu kwotę 1.211 zł tytułem opłaty od apelacji, od której powód był zwolniony.

Zarządzenie :

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć :

- pełnomocnikowi pozwanego

2. po dołączeniu zwrotnego potwierdzenia odbioru akta zwrócić SR w Przemysłu